

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

PREDMET PAVLOVIĆ protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 1528/21)

PRESUDA

STRASBOURG

2. ožujka 2023.

Ova je presuda konačna, no može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Pavlović protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući u odboru u sastavu:

Frédéric Krenc, *predsjednik*,

Diana Sârcu,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Viktoriya Maradudina, *vršiteljica dužnosti zamjenika tajnika Odjela*,
nakon vijećanja zatvorenog za javnost 2. veljače 2023. godine,
donosi sljedeću presudu koja je usvojena na navedeni datum:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva protiv Republike Hrvatske podnesenog Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 24. prosinca 2020.

2. Podnositeljicu zahtjeva zastupao je g. M. Pavlović, odvjetnik iz Beograda.

3. Vlada Republike Hrvatske („Vlada”) obaviještena je o zahtjevu.

ČINJENICE

4. Podaci podnositeljice zahtjeva i informacije bitne za zahtjev navedeni su u priloženoj tablici.

5. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je prekomjernoj duljini trajanja ovršnog postupka protiv nje u kojem su domaći sudovi naložili njezino prisilno iseljenje iz stana u kojem je živjela.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVKA 1. KONVENCIJE

6. Podnositeljica zahtjeva prigovorila je da je duljina trajanja postupka o kojemu je riječ bila nespojiva sa zahtjevom „razumnog roka”. Pozvala se na članak 6. stavak 1. Konvencije, koji u mjerodavnom dijelu glasi kako slijedi:

„Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ... svatko ima pravo da ... sud ... u razumnom roku ispita njegov slučaj...”

7. Vlada je tvrdila da podnositeljica nije pretrpjela značajnu štetu jer je, umjesto da je prisilno iseljena iz stana ubrzo nakon pokretanja ovršnog postupka 1. prosinca 2010., ostala živjeti u stanu do prisilnog iseljenja 17. rujna 2015., zbog čega je ostvarila korist od duljine trajanja ovršnog postupka.

8. Uzimajući u obzir svoju sudsku praksu (vidi *Galović protiv Hrvatske*, br. 54388/09, stavci 67. – 78., 5. ožujka 2013.), Sud smatra da je prigovor podnositeljice, u mjeri u kojoj se odnosi na razdoblje prije njezina prisilnog iseljenja 17. rujna 2015., nedopušten na temelju članka 35. stavka 3. točke (b) Konvencije zbog nepostojanja značajne štete te da stoga mora biti odbačen sukladno članku 35. stavku 4. Konvencije.

9. U mjeri u kojoj se prigovor podnositeljice odnosi na razdoblje nakon tog datuma, Sud primjećuje da je postupak o kojemu je riječ trajao pet godina i dva mjeseca nakon što je podnositeljica zahtjeva prisilno iseljena. U tom je razdoblju postupak bio u tijeku pred Vrhovnim sudom i Ustavnim sudom.

10. Sud ponavlja da se razumnost duljine trajanja postupka mora ocijeniti u svjetlu okolnosti predmeta i imajući na umu sljedeće kriterije: složenost predmeta, ponašanje podnositelja zahtjeva i mjerodavnih vlasti, kao i važnost onoga što se za podnositelja zahtjeva dovodi u pitanje u sporu (vidi *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

11. U vodećim predmetima *Kirinčić i drugi protiv Hrvatske*, br. 31386/17, 30. srpnja 2020., i *Mirjana Marić protiv Hrvatske*, br. 9849/15, 30. srpnja 2020., Sud je već utvrdio povredu u odnosu na pitanja slična onima u ovom predmetu.

12. Nakon ispitivanja svih materijala koji su mu podneseni, Sud nije utvrdio nijednu činjenicu ni tvrdnju koja bi mogla opravdati duljinu trajanja postupka na nacionalnoj razini u razdoblju nakon prisilnog iseljenja podnositeljice zahtjeva.

13. Konkretno, Vlada je tvrdila da podnositeljica zahtjeva nije iscrpila domaća pravna sredstva u skladu s formalnim pretpostavkama iz domaćeg prava jer prije podnošenja ustavne tužbe 10. veljače 2020. nije iskoristila pravna sredstva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u skladu sa Zakonom o sudovima iz 2013., što je bila procesna pretpostavka za dopuštenost ustavnih tužbi koje se odnose na prekomjernu duljinu trajanja postupka. Stoga je Ustavni sud njezinu ustavnu tužbu proglasio nedopuštenom.

14. Sud primjećuje da je u ovom predmetu podnositeljica mogla iskoristiti pravna sredstva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku propisana Zakonom o sudovima iz 2013. do 15. listopada 2019., odnosno do završetka postupka pred Vrhovnim sudom. Međutim, ustavna tužba bila je djelotvorno pravno sredstvo za prigovore o prekomjernoj duljini trajanja postupka od studenoga 2019. (vidi gore navedeni predmet *Kirinčić i drugi*, stavak 116.). Stoga Vlada u svojem prigovoru implicira da je podnositeljica zahtjeva trebala ispuniti procesnu pretpostavku za podnošenje ustavne tužbe prije nego što je to pravno sredstvo postalo djelotvorno. Prigovor Vlade stoga se mora odbaciti.

15. Imajući u vidu svoju sudsku praksu o ovoj temi, Sud smatra da je u ovom predmetu duljina trajanja postupka u razdoblju nakon 17. rujna 2015. bila prekomjerna i da nije ispunila pretpostavku „razumnog roka”.

16. Ovaj je prigovor, u mjeri u kojoj se odnosi na to razdoblje, stoga dopušten i ukazuje na postojanje povrede članka 6. stavka 1. Konvencije.

II. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

17. Člankom 41. Konvencije predviđeno je sljedeće:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravednu naknadu povrijeđenoj stranci.“

18. Uzimajući u obzir dokumente u svojem posjedu i svoju sudsku praksu (vidi, konkretno, gore navedeni predmet *Kirinčić i drugi*, stavci 120. – 128., te gore navedeni predmet *Mirjana Marić*, stavci 98. – 104.), Sud smatra razumnim dosuditi iznose navedene u priloženoj tablici.

IZ TIH RAZLOGA SUD JEDNOGLASNO

1. *utvrđuje* da je prigovor o prekomjernoj duljini trajanja postupka u razdoblju nakon 17. rujna 2015. dopušten, a ostatak zahtjeva nedopušten,
2. *presuđuje* da ovaj prigovor ukazuje na postojanje povrede članka 6. stavka 1. Konvencije u vezi s prekomjernom duljinom trajanja parničnog postupka,
3. *presuđuje*
 - (a) da tužena država podnositeljici zahtjeva treba u roku od tri mjeseca isplatiti iznose navedene u priloženoj tablici,
 - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja plaća obična kamata koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 2. ožujka 2023. u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Viktoriya Maradudina
Vršiteljica dužnosti zamjenika tajnika

Frédéric Krenc
Predsjednik

PRESUDA PAVLOVIĆ protiv HRVATSKE

PRILOG

Zahtjev u kojem su izneseni prigovori na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije
(prekomjerna duljina trajanja parničnog postupka)

Broj zahtjeva Datum podnošenja	Ime podnositeljice Godina rođenja	Ime i lokacija punomoćnika	Relevantni datum početka	Kraj postupka	Ukupna duljina trajanja Razine nadležnosti	Domaći sud / broj spisa	Iznos dosuđen na ime naknade nematerijalne štete (u eurima) ¹	Iznos dosuđen na ime troškova i izdataka (u eurima) ²
1528/21 24. 12. 2020.	Nada PAVLOVIĆ 1960.	Mihailo Pavlović Beograd	18. 9. 2015.	25. 11. 2020.	5 godina i 2 mjeseca 2 razine nadležnosti	Općinski sud u Osijeku, br. Ovr-2742/08	2.000,00	250,00

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

¹ Uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositeljici zahtjeva.

² Uvećano za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositeljici zahtjeva.